

Ozana Ramljak: Po raznim oblicima kulture, od televizije i radija do knjiga i nastave te znanosti, znamo tko smo i što smo

(/media/k2/items/cache/e0f7e64450f1ae51b00726f065f9d3d6_XL.jpg)

PODIJELI: Podijeli

Neke osobe maju tako prepunu biografiju da je nemoguće sve nabrojiti, spomenuti, obrazložiti. Mi nešto stariji sjećamo se Ozane Ramljak po razgovorima s cijenjenim pok. Tomislavom Ladanom, razgovorima o hrvatskome jeziku koje je tako uspješno vodila za HRT. Za one koji je poznaju i znaju njezinu karijeru spomenut ću da je studirala i diplomirala hrvatsku književnost i jugoslavenske filologije (tako se tada zvao kolegij) na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te doktorirala temom o – radiju. A znamo koliko je taj medij na neki način nepravedno podcijenjen. Rad na Sveučilištu Vern i kreativni odjeli posebna su tema, a kad je o medijima riječ Ozana Ramljak je niz godina i potpredsjednica programskog Vijeća HRT:-a. I to je zahtjevna i odgovorna funkcija. Radi aktivno Ozana i za Međunarodnu konferenciju MIC u Visu, a posebno je važno i njezino uspješno pisanje za djecu ...

Nakon što ste studirali na Filozofskom fakultetu i radili na HRT-u put vas je „odveo“ na Sveučilište Vern. Tamo se imali ideju za čak 3 nova smjera (transmedijska dramaturgija je meni najintrigantnija), nabrojite ih i

objasnite po čemu su bili i ostali inovativni.

Bio mi je zaista izazov i zahvalna sam na prilici koju sam dobila da kreiram i u suradnji sa svojim kolegama uspostavim nove kreativne studije. Pokušali smo biti suvremeni, inovativni i u skladu sa svijetom kreativnih industrija (iako taj termin – industrija, u ovom koji se mijenja, te smo na BA studiju Filma, televizije i multimedije te MA studiju Filmske i televizijske režije i produkcije uspostavili programe koji spajaju najbolja iskustva dvaju temeljnih pristupa ovom obrazovnom prostoru – onaj američki, „filmmakeing“ pristup, i onaj parcijalniji, nešto konzervativniji, koji njeguju europske akademije, dok smo na studiju Transmedijske dramaturgije klasičnu dramaturgiju kontekstualizirali transmedijskim okvirom i na toj platformi postavili jedan drugačiji sveučilišni studij.

Na „svojim“ odjelima, kojima ste pročelnica, imate poznate predavače pa kažite nešto o njima, a čast je uzajamna zar ne – i Vaša kao voditelja tih nastavnih programa, tj. idejnom tvorcu znanstvenoga smjera, i njima kao predavačima ...

Ovih studija ne bi bilo bez sjajnih predavača, profesora, koji vlastito znanje, iskustvo i entuzijazam ugrađuju u svaku poru nastavnog procesa. Sve su to ljudi s respektabilnim životopisima, ostvareni profesionalno, i u svom umjetničkom ili znanstvenom području i u ovom nastavnom. Teško mi je izdvojiti samo neka imena, svi zaslužuju da budu spomenuti, ali tek toliko da se dobije neki mali uvid u naš nastavni kadar... Tu su redatelji, poput Vinka Brešana, Nevena Hitreca, Kristijana Milića, Danijela Kušana, Katarine Zrinke Matijević, Nebojše Slijepčevića i, od ove godine, i Zrinka Ogreste, da spomenem samo neke, zatim je tu Ivan Maloča, nezaobilazno ime hrvatske produkcije, Dino Krpan, Darko Macan, Miljenko Bukovčan, Višnja Skorin, Bruno Kragić, aktualni ravnatelj Leksikografskog zavoda i priznato ime u području teorije i povijesti filma i mnogi drugi koje neopravdano preskačem jer nam prostor ne dopušta.

Zanimljivo bi bilo znati kakav odjek ima studiranje na tim kolegijima za mlade ljude koji se ujedno pripremaju, uz učenje, za ulazak u svijet rada. Dakle, posao im je zapravo siguran nakon što završe studij. Nabrojite neke koji su stvorili zavidnu karijeru i zna se da su Vernovci. Razvidno je: imali su koristi od takvog studiranja.

Iako smo, u usporedbi s drugima, relativno mlad studij, rezultati koje postižu naši završeni studenti sjajni su i ono što nam je osobito drago, njihovi rezultati su vidljivi u različitim područjima, u režiji, produkciji, ali i snimanju, montaži, zvuku... Neki su se odlučili za princip „samoodrživosti“, otvorili vlastite produkcijske kuće, neki rade na našim televizijama, neki još traže svoj put kao „slobodnjaci“... Ono što su dobili za vrijeme studiranja omogućilo im je da steknu znanje, uspostave prve kontakte, dobiju vrijedna iskustva... Neću spominjati nikoga pojedinačno, ne želim izdvajati i raditi izbore, ali za njih će se tek čuti, uvjerena sam u to.

O sličnoj ste temi govorili na nedavnoj konferenciji “Blender: Film & Games” koju su u sveučilištu Algebra organizirali Zagreb Film Office i projekt Hrvatskog audiovizualnog centra Games Croatia, sve vezano uz promociju hrvatske industrije videoigara. U tisku su istaknuli: „Sličan je suvremeni pristup imala i pročelnica odjela Transmedijska dramaturgija

na VERN-u Ozana Ramljak, koja nam je pokazala showreel nedavnih uspjeha svojih studenata, ali i naglasila snagu brojnih poznatih imena poput Nebojše Slijepčevića i Ivana Maloče koji na tom privatnom sveučilištu predaju.“

Tako je, na tom iznimno lijepo organiziranom događaju, imali smo priliku kratko predstaviti sveučilišta koja djeluju u umjetničkom području. Drago mi je što je naše predstavljanje imalo dobar odjek.

Dio ste organizacijskog odbora i realizatorske ekipe međunarodne znanstvene manifestacije MIC „Mediterranean Islands Conference“ koja se već punih 10 godina održava u gradu Visu. Znam da imate visoku znanstvenu razinu, pa kao uspješna ekipa imate redovite a i uvijek nove goste/predavače koji dolaze praktički iz cijeloga svijeta. Koje su prednosti Visa i te konferencije koja uz znanost daje sudionicima užitak boravka u prelijepom gradu na prelijepom otoku prepunom baštine ali i suvremenih užitaka ugodnoga života – i rada naravno? S kime tu Vern i Vi osobno surađujete?

Osobito sam ponosna na ovu konferenciju koja se već deset godina, bijenalno, održava u čudesnom Visu. Više od sto znanstvenika koji osobno dolaze (uz one koji sudjeluju online, mnogi koji se vraćaju od prve godine, multidisciplinarnost koja je iznimno poticajna, sjajna atmosfera, izvrsni znanstveni rezultati, konstruktivne rasprave, iznimni plenarni govornici, radovi u zborniku koji je indeksiran u woss-u, dovoljno govore o vrijednosti konferencije.

Kao i svaka velika ideja i ova se rodila iz jedne prijateljske kave s kolegama s Instituta Ivo Pilar i vrlo brzo je formalizirana i pretvorena u djelo. Suradnja s Pilarom je izvrsna, ova je konferencija naše zajedničko čedo, radimo je s veseljem i istim entuzijazmom kao i prvoga dana. I partneri konferencije ostali su uz nas, od Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan RH, HAZU-a (Razred za antropologijske znanosti), Francuskog instituta, Hrvatske turističke zajednice, da spomenem samo neke, a imamo i potporu Predsjednika RH te, posebno

naglašavam, snažnu potporu i pomoć Grada Visa, kao domaćina i partnera kojem ne možemo dovoljno zahvaliti. Raduje nas što je Vis prepoznao vrijednost jednog ovakvog događaja, suradnja s gradonačelnikom Ivom Radicom je besprijekorna, i drago nam je što smo u njemu dobili ne samo podržavatelja našeg projekta nego i istinskog prijatelja.

MIC se održava uvijek pri kraju turističke sezone? Uvijek je koncepcija ista? Dio programa su i fotografije – recite za čitatelje nešto i o tome ...

Održava se MIC svake druge godine, u trećem tjednu mjeseca rujna, a u godini „između“ radimo zbornik koji također zahtijeva dosta ozbiljnog rada, znanstvenog, recenzentskog, uređivačkog. Koncepcija je ista, cilj je na prekrasnom jadranskom i mediteranskom otoku bogate povijesti, okupiti znanstvenike iz raznih područja, otvoriti neka pitanja naše prošlosti, sadašnjosti i budućnosti te pokušati i dati poneki odgovor. Popratni program se mijenja, dopunjuje, trudimo se našim sudionicima uvijek ponuditi nešto novo i drugačije. A na Visu to zaista nije problem. Kao dio tog popratnog programa

uveli smo i Međunarodni natječaj za najbolju studentsku fotografiju. Stručni žiri ocjenjuje fotografije, najbolje nagrađuje te radi izbor za izložbu koju darujemo sudionicima konferencije i Gradu Visu.

Vi osobno već niz godina pišete i knjige, pa ste tako lani napisali i promovirali novu knjigu (...naslov molim) za djecu. Kažite nešto o njoj i svojem književnom pristupu temama za mlade – jer kreativnosti, talenta, dobrog štiva (posebno za mlade naraštaje) nam u kulturi nedostaje, uvijek nam nešto „smeta“ – od novaca do, ruku na srce, talenta. Vaš je optimizam na svim poljima djelovanja razvidan i „zarazan“. Koji su vaši razlozi da budete upravo takvi – kulturu njegovati prije i iznad svega, jer po njoj znamo tko smo i što smo, zar ne?

Upravo tako... Kultura je jedno od najvažnijih identitetskih uporišta. Uvijek je bila važna, a danas, kada je sve postalo potrošno, pragmatično, kvantificirano, još i više. Uronjeni smo u estradizaciju svih, pa i kulturnih vrijednosti, svijet oko nas sve više postaje poprište bizarnih vrijednosti, da nije tužan, bio bi smiješan taj novi svemir u kojem sa strašno trudimo naći svoje mjesto. Ali ja samo optimist po prirodi i vjerujem u ljude, osobito u djecu i zato sam, kad sam odlučila izaći u javnost sa svojom prvom knjigom, obratila se upravo njima, djeci, kao još uvijek nevinoj, neiskvarenoj, nepotkupljivoj publici. Mislila sam, ako prođem na njihovu testu, to će sigurno nešto značiti. I tako je krenulo...

„Kako je Bluno tražio ljubav“, moja je najnovija knjiga, roman za djecu koji je suvremena alegorijska, bajkovita priča o Brunu, malenom i osamljenom medvjediću koji još ne može izgovoriti R pa na pitanje kako se zove, odgovara Bluno, te koji svakodnevno prisustvujući svađama i sukobima između mame i tate, odlazi u potragu za ljubavlju koju su izgubili njegovi roditelji. Na njegovom neobičnom putovanju pridružiti će mu se kao suputnica vjeverica Asta te će zajedno doživjeti brojne zgode i nezgode, susresti mnoge raznovrsne likove, suočiti se sa svime što opterećuje suvremeni život u svijetu koji sve teže prepoznaje prave vrijednosti, no u kojem neke zaboravljene dobrote, radosti, nade nisu posve nestale te saznati može li se izgubljena ljubav ipak pronaći. Čini mi se da se djeci sviđa, a drago mi je što ga je prepoznala i stručna, „odrasla“, javnost i nagradila međunarodnom književnom nagradom „Dragan Radulović“.

Tekst je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije (AEM) iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti 2024. god, tema je Kultura – što je sve ugrožava i zašto (Poticanje Kvalitetnog novinarstva 2024.)
